

λεται ἡ ἐκδοσις, πρὸς καταχώρησιν τῶν πράξεων πλειστηριασμοῦ κλπ.

— Ἐξετέθη εἰς τελειωτικὴν δημοπρασίαν ἡ συντήρησις τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ Ἑθν. ὁδοῦ ἐνεργηθησομένην τὴν 11ην ὁδρίου. Ὅμοιος καὶ ἡ τῆς Κηφισίας ἐνεργηθησομένην τὴν αὐτήν.

— Ἀναχωρεῖ εἰς Νέα Λιόσα ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων κ. Χρήστος Τσουντας, ξενοδόχου τινος ἐκεῖ ὑποδείξαντος ἀρχαία.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰθάκης ὁ βουλευτὴς κ. Στάϊκος, ἐκ τῶν εὐμαθεστέρων στρατιωτικῶν μας καὶ τῶν ἐπιθετικωτέρων ρητόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

— Ὁ ἀπολεσθεὶς φοιτητὴς τοῦ Διδασκαλείου ἀνευρέθη· εἶνε φουστανελλᾶς, τσαρουχᾶς, βλαχοκαλτισοφόρος· τοῦ ἐσφύριξε νὰ φύγῃ εἰς Λαμίαν· ἔφυγε χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ξενοδόχον. Εἰσαγγελία καὶ ἀνάκρισις εἰς κίνησιν· ἕως οὗτου ἦλθε καὶ ἀνέπνευσεν ὁ καυμένος ὁ ξενοδόχος, ὅστις εἶχε φοβερὸ καρδιοχτύπι.

— Τὴν νύκτα τῆς 25—26 λήγοντος μηνὸς ἐν Καρύστῳ ὁ Σταμ. Μπιτζίκος μετ' ἄλλων ἀγνώστων διέορηξε τὴν θύραν τῆς ἀποθήκης τοῦ Χατζηνικολῆ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς ἀφαίρεσιν τῶν ἐν αὐτῇ πραγμάτων. Ἐννοηθέντες ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων οἱ μὲν ἀγνώστοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, ὁ δὲ ἀνωτέρω Μπιτζίκος ἐπετέθη καὶ ἐτραυμάτισε δι' ἐγγχειριδίου τὴν σύζυγον καὶ κόρην τοῦ ιδιοκτήτου Χατζηνικολῆ. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— Ἐν Λεβαδείᾳ τὴν 27 φθίνοντος μηνὸς ἀπετεφρώθη ἐργαστήριον ἀνῆκον εἰς τὸν δῆμον Λεβαδείας· τὸ πῦρ φαίνεται ὅτι ἐτέθη ὑπὸ κακοβούλου χειρός.

— Προχθὲς ἐλευθεροκοινώνησαν ἐκ τοῦ Λοιμοκαθαρηθρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου 33 ἄτομα, ἐπιβαίνοντα τῆς ἐκ Μελίτης

προσερχομένης Ἀργολίδος, ἅτινα ὑπέστησαν πενθήμερον ἐπιτηρητικὴν καθάρσιν.

— Τὴν Κυνοῦριαν λυμένουςιν οἱ φυγόμενοι Καβουρέοι, οἵτινες ὀπλισμένοι δι' ὀπλῶν **Γκρά** διαπράττουσι πᾶν ἐγκλημα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ ὄρματα τῆς χωροφυλακῆς.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 28 Σεπτεμβρίου

Ἡ Πύλη, καὶ οὕτω λέγοντες ἐννοοῦμεν μᾶλλον τοὺς ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ μάλιστα τὸν Σουλτάνον, καθότι ἐνταῦθα συμβαίνει τὸ ἐναντίον εἰς ἅπαντα τὰ ἄλλα κράτη, ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ καὶ βασιλεύει καὶ ἡ κυβέρνησις βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ, ἡ Πύλη κατώρθωσε ν' ἀπομακρύνῃ ἐν γὰρ τῷ παρόντι τὴν ἀπειλήσαν αὐτὴν θύελλαν ἐκ τῆς ἐλευσεως ἐνταῦθα τοῦ κόμητος Δούφφερν μὲ τὰς μεταρρυθμίσεις του. Ὑπεσχέθη, ἔδωκε μὲν ἐλπίαν, δηλ. τὴν διαταγὴν εἰς τὸν Μουσοῦρον νὰ υπογράψῃ τὴν περὶ τοῦ Δουνάβεως Λονδίνειον συνθήκην, καὶ ἐπῆρε ἕνα τουλοῦμι λάδι, καὶ οὕτω τὰ πάντα καὶ πάλιν μέλι καὶ γάλα καὶ οἱ ἄγγλοι φίλοι καὶ σύμμαχοι. Διὰ τὰ ἡμᾶτια δὲ ἀποστέλλει καὶ ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου ὅπως περιελθόντες τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν ἐπιθεωρήσωσι τὰ διάφορα δικαστήρια καὶ ἀκούσωσι τὰ δίκαια παράπονα τῶν κατοίκων. Ἰδοὺ ἡ κατάστασις μας. Ὁ Σαῖτ, ὡς εἶπον ἐν τῇ ἡγουμένῃ μου, ἀποστρέφεται τὰς μεταρρυθμίσεις, ἔμεινε καὶ πάλιν Μ. Βεζύρης κατορθώσας νὰ πείσῃ τοὺς ἐν τοῖς ἀνακτόροις εἰς τὰς ἰδέας του. Ὁ Δούφφερν λοιπὸν δύναται ν' ἀναμένῃ καὶ νὰ λέγῃ ὅταν θέλῃ ν' ἀποφύγῃ ὀχληρὸν τινα ὅτι θέλει πρά-

θησαυροῦ, σκεπτικισμοῦ. Δὲν ἐπίστευεν εἰς τίποτε καὶ ὑπεράνω παντὸς ἄλλου ἔθετε τὴν ἡδονὴν. Τὸ πατρικὸν αἷμα καταπραῦνθὲν ἐν αὐτῷ διὰ τῶν ἀπλῶν ἡδονῶν τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, ἤρχισε ν' ἀναβράζῃ. Καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Βλιγνὺ ἡ τόσον φιλήδονος καὶ θερμὴ, ἥτις, ἀπὸ Ἑρρίκου τοῦ Γ', εἶχε δώσει εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Γαλλίας, τοὺς τρυφηλοτέρους αὐλικούς, τοὺς τολμηροτέρους τῶν πανούργων, καὶ τοὺς ἀκολαστοτέρους διεφθαρμένους, εἶχεν ἐν αὐτῷ ἀντιπρόσωπον, ὅστις ἐτίμα τοὺς προγόνους.

Ἐν τῷ εὐθραύστῳ ἐκείνῳ νεανικῷ σώματι ὑπῆρχε δύναμις γίγαντος. Τοιοῦτοι ἦσαν ἄλλοτε οἱ ἄρχοντες ἐκεῖνοι, οἵτινες μαλθακοὶ μέχρι χαυνώσεως. κατὰφορτοι μύρων, ἐταξείδευον ἐν φορείοις διὰ ν' ἀποφύγῃσι τὸν κόπον τῆς ἵππασίας, καὶ οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς μάχας ἀνεμιγνύοντο ὡς ματιώδεις μετὰ τοῦ πλήθους φέροντες ἐπὶ τοῦ σώματός των ἑκατὸν λίτρας σιδήρου, καὶ ἐκτελοῦντες ἥρωικὰ ἀνδραγαθήματα. Ὁ Γάστων βέβαια δὲν θὰ ἐπήγαινε πεζὸς δι' ὠφέλιμόν τινα σκοπὸν οὔτε εἰς ἀπόστασιν μιᾶς λεύγης, ἀλλ' ἦτο ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ κυνηγᾷ ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ νὰ διαξιφίζεται μὲ τὸ σπαθὶ ἀνὰ χεῖρας ἐπὶ ὥρας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κουράσῃ καὶ τοὺς πλέον ἀκαμάτους.

Ἀλλ' ἐν ὅλῃ του τῇ δυνάμει παρουσιάζετο ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ. Ἐκεῖ ἐφαίνετο ὅτι διὰ τῆς θελήσεώς του ἐβίαζε τὴν τύχην. Καὶ ἐκέρδιζε δι' ἀνηκούστου ἐπιμονῆς. Ὅταν ὁ μάγκος ἦτο ἐν τῷ τελειοῦσθαι καὶ τὸν ἀνελάμβανεν αὐτὸς,

ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἀνεξάντλητος. Ἡ τύχη ἐπὶ δύο ἔτη τὸν μετεχειρίσθη ὡς ἀληθὲς χαϊδευμένο παιδί. Δὲν τὸν ὠνόμαζον ἤ: ὁ εὐτυχὴς Γάστων. Ἐὰν ἡ γνωστὴ του τιμιότης δὲν τὸν προσφύλαττε ἀπὸ τὰς κακὰς σκέψεις ἢ μπορούσε κάνεις νὰ τὸν ὑποπτεύσῃ.

Τὰ λείψανα τῆς κληρονομίας του, αὐξανόμενα τακτικῶς ἀπὸ τὰ κέρδη τοῦ χαρτοπαιγνίου, τὸν ἔφεραν εἰς θέσιν νὰ ζῇ λαμπρά. Εἶχε λαμπροὺς ἵππους, θαυμάσιον μέγαρον, καὶ ὅλας τὰς πολυτελεῖς ἀναπαύσεις, τὰς ἀπαρατήτους εἰς ἀνὴρωπον τόσῳ ἀπολαυστικόν, ὡς ἦτο αὐτός.

Ὅταν ἤρχετο ἐν τῇ Δέσχη τῆς ἀριστοκρατίας ἡ παρτίδα ἐλάμβανεν ἄλλην ὅψιν. Ἡνύουν ἀμέσως ὅτι μεγάλα ποσὰ θὰ ἐπιπτον ἐπὶ τῆς τραπέζης. Δὲν περιορίζετο εἰς τὸν βακκαρά καὶ τὸν λανσκενέ. Ἐπαιζεν εὐχαρίστως μία παρτίδα πικέτου. Εἰς αὐτὸν ὁ γέρον Ναρισκὶν, τεσσαρακοντάκις ἑκατομμυριοῦχος, εἶπε τὴν ὥραιάν αὐτὴν ἀπάντησιν. Ἐπειδὴ ὁ Γάστων τοῦ ἐκέρδιζε τρεῖς χιλιάδας λουδοβίκεια, ἐσηκώθη ἀπὸ τὸ τραπέζι λέγων· «Φεύγω καλλίτερα· ἐὰν ἐξηκολούθουν θὰ ἔχανα χρήματα!»

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως τῆς Ὀπερας ἡ τοῦ Γαλλικοῦ Θεάτρου, ἡ καὶ ὅταν ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὅπου εἶχε περάσει τὸ βράδυ του, ἀνέβαινεν εἰς ἑλκυθρόν τι καὶ περιήρχετο τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Τυλιγμένος ζετὰ μὲ τὰ γουναρικά του, ἤρθεκετο νὰ αἰσθάνεται τὸν παγερὸν τῆς νυκτὸς ἄνεμον ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Καὶ κατὰ τὰς

ξη ὅ,τι ζητεῖ πλὴν «μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι ποτέ.

*

Δὲν ἐστάλη εἰσέτι ἡ ἀπάντησις τῆς Πυλῆς εἰς τὸ τελευταῖον ὑπόμνημα τῶν Πατριαρχείων. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὡς καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις κρατουσῶν ἰδεῶν περὶ τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ἐπιτρέψατε νὰ τηρήσω τὴν διαγωγὴν ἣν πολλάκις τηροῦσιν οἱ ὑπουργοὶ ἐν ταῖς βουλαῖς καὶ νὰ γίνω καὶ ἐγὼ διὰ μίαν στιγμὴν ὑπουργός, ὅχι ὅμως Τρικούπης ἢ Δεληγιάννης, καὶ νὰ εἶπω ὅτι ἐπειδὴ τὰ ζητήματα ταῦτα εἰσὶν ἐκκρεμῆ, ἡ δὲ διεξάγουσα ἀρχὴ αὐτὰ οὐδὲν κρίνει καλὸν νὰ εἶπῃ, κρίνω ἐν γὰρ τῷ παρόντι καλὸν νὰ τηρήσω σιγὴν, ἀναλογιζόμενος τὴν εὐθύνην ἣτις ἤθελεν ἐπιβαρύνει με, δημοσιεύοντα πράγματα ἃ ὥςως βλάψουσι τὰ ζητήματα. Πέπεισμαι ὅμως ὅτι ὁ Πατριάρχης πράττει καὶ πράξει τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ καθήκον. Προσοχὴ ὅμως, διότι ἐὰν ἡ ἐκκρεμότης παραταθῇ, θὰ δμιλήσω ὅπως εἶπω καὶ ἐγὼ τὴν ἰδέαν μου ἔστω καὶ ταπεινήν. Οὐδόλως ἀνεκτὴ ἡ ἐκκρεμότης καὶ δέον νὰ ληφθῇ ἀπόφασίς τις ἢ νὰ συμματάσῃ καὶ τὸ ἔθνος ἐν ἀνάγκῃ.

— Ἀπὸ τῆς προχθὲς δευτέρας ἤρξατο τῶν τακτικῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὁ πατὴρ πάντων τῶν ἐν Ἀνατολῇ σωματείων, ὁ Ἕλλην. Φιλολογ. Σύλλογος. Ὁμιλήσεν ὁ κ. Καρολίδης ἐπεψηφίσθη ὁ προϋπολογισμὸς καὶ... διελύθη ἡ συνεδρίασις.

— Εὐρίσκειται πιστεύω ἂν δὲν ἐλάθη καθ' ὁδόν, ἐν ὑμῖν ὁ Τεφίκ, πρέσβυς τῆς Τουρκίας ἐν Ἀθήναις. Ὁ Σουλτάνος τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἔλθῃ καὶ ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν. Καλῶς τὰ δέχθηκα κ. Τρικούπη.

— Ἔχομεν ἐνταῦθα τοὺς ξένους οὓς καὶ σεῖς εἴχετε καὶ ἐπὶ πλεόν τὸν περιφθονον Βλῶνιτις, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου». Τί θέλει; Ἐπίσης χθὲς τὸ τῆς Βάρνης ταχυδρομεῖον μᾶς ἔφερε καμμιὰ δεκαπενταριά περιηγητάς, καταλύσαντες

εἰς τὸ ὠραιότερον ξενοδοχεῖον τῆς πόλεώς μας τὸ Λουξεμβούργον.

Οὕτως

ΧΡΟΝΙΚΑ ΓΥΘΕΙΟΥ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Γύθειον, 24 Σεπτεμβρίου.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 349 «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» εἶδον ὅτι ἀπολύεται ὡς ἀνίκανος καὶ ἀμελής κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὁ ἐν Κίττα τοῦ δήμου Μέσης δημοδιδάσκαλος Δρακάλης Χαμόδρακος. Καὶ ὅμως ἄνθρωπος ἀξιόπιστος καὶ δυνάμενος καλῶς νὰ γνωρίζῃ μ' ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς κ. Καραβᾶς, (ὃς πῶ καὶ τ' ὄνομά του) μεταβᾶς εἰς Κίτταν οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἀπολυθέντα διδάσκαλον, ὃν εἰς τὸν δρόμον συνήντησεν, ἂν ἦν καλὰ, καὶ ἂν ἔχῃ καμμιὰ καλὴ κόττα νὰ φᾶνε. Πῶς, λοιπόν, ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς κατώρθωσε νὰ διαγνώσῃ τὴν ἀκανονίτητα καὶ ἀμέλειαν τοῦ κ. Χαμόδρακα χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ οὔτε ποῦ κεῖται τὸ σχολεῖον, οὔτε πόσους καὶ ποίους μαθητάς ἔχει; Τί ἀπαντᾷ εἰς ταῦτα ὁ κ. Καραβᾶς; ἢ τί σκέπτεται ὁ ἀξιόλογος Ὀνυλοῦ σὰς ὅστις τόσας περὶ ἀναμορφώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδας ἐν τῇ λαμπρᾷ περὶ «Διδασκάλου» πραγματεία του ἐξέφρασε;

Πρὸ ἡμερῶν ἔχομεν νταβατούργια τοῦ Διαβόλου. Πρόκεινται νὰ ἐκλεχθῇ ἓνα σπῆτι διὰ τηλεγραφικὸν κατάστημα. Εὐρέθη κάποιος καὶ ἐγένετο τὸ συμβόλαιον τῆς μισθώσεως, ἀλλ' μετ' ὀλίγον ἡκυρώθη διότι δὲν ἤρρεσκεν εἰς τοὺς πολιτικούς. Ἀλληλογραφαί, μεταθέσεις τηλεγραφητῶν, ταξείδια

δύο μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἔφθανεν εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον δολόδροσος. Εὐρίσκει τοὺς ἀντιπάλους τοῦ ἐξηρηθισμένου.

Καθήμενος ἐνώπιον τῆς τραπέζης, ὑπὸ τὴν καίουσαν ἡλμψιν τῶν πολυφῶτων, ἦτο ἀπαθέστατος. Οὔτε τὰ κέρδη, οὔτε ἡ ἀπώλεια κατώρθωναν νὰ νικήσωσι τὸ φλέγμα του. Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν εἶχον ἴδει ἀπαθέστερον χαρτοπαίκτην. Καὶ ὅταν περὶ τῆς του φανεροῦντο αἱ παιδαριωδέστεραι δεισιδαιμονίαι, ἐπὶ τῶν χειλέων του ἀνέτελλε περιφρονητικὸν μειδίαμα. Αὐτὸς ὡς γοῦρι τὸν ἑαυτὸν τοῦ μόνου ἐλογάριαζε.

Ἐσύχναζε πολὺ τὰς αἰθούσας καὶ ἔσχε πολλοὺς ἔρωτας, ἂν καὶ δὲν ἦτο εὐπαθοῦς ἰδιοσυγκρασίας. Ἦτο παραπολὺ ἐγωῖστος διὰ ν' ἀγαπήσῃ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἐφάνη καλὸ πριγγιπόπουλο καὶ δὲν ἀπῆλπισε τὰς ὥραιας, εἰς τὰς ὁποίας εἶχε τὴν εὐτυχίαν ν' ἀρέσῃ. Ἐσυχαίνετο τὰ δάκρυα καὶ δὲν ἤθελε νὰ λυπήσῃ ποτὲ κἀνένα, διὰ τὸν φόβον τῶν παραπόνων καὶ τῶν ἐπιπλήξεων.

Μίαν φορὰν μόνον, ἐνόμισεν ὅτι ἠγάπησε μὲ τὰ σωστά του, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἔπειτα πολὺ καλὰ ὅτι ἐκολακεύθη. Μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων κυριῶν τῆς ρωσικῆς ἀριστοκρατίας, ἡ κόμησσα Βορεζέφ, διάσκημος διὰ τὴν ξανθὴν τῆς κόμην καὶ τοὺς σμαράγδους τῆς, ἤρξατο αὐτοῦ. Ἐπιβλεπομένη ἀκαταπαύστως ἀπὸ τὸν σύζυγόν της, ὅστις τὴν ἐξήλεσε πολὺ, ἡ ὥραία κόμησσα δὲν ἔμπορεῖ νὰ δῇ τὸν Γάστωνα ἄλλ' οὔτε καὶ νὰ τοῦ γράψῃ. Καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθους

τοῦ τούτου ὁ δοῦξ παρήτησε τὰ χαρτιά. Ἠκολούθει εἰς ὅλα τὰ σαλόνια τὴν κυρίαν Βορεζέφ, χορεύων βάλς μετ' αὐτῆς ὑπὸ τὰ πεपुरακτωμένα βλέμματα τοῦ κόμητος, ἀλλὰ μὴ κατορθῶν νὰ ἐφεύρῃ μέσον τι, ὅπως τὴν πλησιασῇ κρυφίως. Διὰ νὰ ἔξεναισῃ τὸν σύζυγον ὁ Γάστων προσεποιήθη ὅτι ἀνεχώρει διὰ Μόσχαν. Δὲν ἐφάνη ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀναχωρήσας ἔξω τῆς πόλεως, ἔπειτα δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του κρυφίως. Ὁ κόμης, μὴ ἐννοήσας τὴν ἀπάτην, ἔπαυσε τὴν ἐπιτήρησιν, καὶ ἡ ὥραία ρωσὶς κατώρθωσε νὰ πᾶν τρεῖς εἰς τὸ σπῆτι τοῦ δουκός. Ἡ κόμησσα ἄφινε τὴν ἁμαξάν της ἐμπρὸς τῆς θύρας τοῦ ἀγ. Ἀλεξίου, εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα ἐξερχομένη διὰ μιᾶς τῶν πλαγίων θυρῶν, ἐπήγαγε μ' ἐλαφρὸν πόδα εἰς τὴν συνέντευξίν της. Τὴν τρίτην φορὰν τὸ μυστικὸν ἐπροδόθη ἀπὸ τὸν ἁμαξηλάτην, ὅστις παρακολουθῆσας κρυφίως τὴν κόμησσαν, ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κόμητα.

Αὐτὸς μανιώδης, ἔτρεξεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βλιγνὺ, ἀλλὰ ἐκεῖ κρατηθεὶς διὰ διαφόρων προφάσεων ἀπὸ τὸν θαλαμηπόλον, ἓνα Παρισινὸν διαβολεμμένον, δὲν εἰσῆλθεν ἀμέσως. Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἡ κόμησσα, σχεδὸν τρελλή, ἐζΐτει μετὰ τοῦ Γάστωνος ἐξοδόν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ περιπτώσει ἀπεκαλύφθη ἐν ὅλῃ τῇ τῇ ἰσχύϊ καὶ ἡ δύναμις τῶν νεύρων τοῦ ραθύμου νεανίου.

(ἀκολουθεῖ)